

get, således at pensionsniveauet over en årrække nedjusteres for de lavere skalatrin.

Resultatet – som er fremlagt i lovforslag nr. 312 – er en helt ændret pensionsberegning, hvor pensionsdækningsgraderne justeres og reglerne om samordningsfradraget afskaffes i sammenhæng med gennemførelsen af skatteomlægningen.

Den ændrede pensionsberegning betyder bl.a., at pensionen på de skalatrin, hvor dækningsgraden i dag er høj, sættes ned over en periode på op til 28 år, så der skabes en vis parallelitet til pensioner, hvor der indbetales bidrag, idet det understreges, at ingen person, der er overgået til pension, går ned i indtægt. For de grupper af tjenestemænd, der i dag har en lavere dækningsgrad, sker der en gradvis stigning.«

Jeg kan henholde mig til Finansministeriets udtalelse.

Spørgsmål 68:

I »Ny kurs mod bedre tider« s. 26 nævnes, at den stigning i statens udgifter, som indtræder i 1994, vil blive aftrappet i de efterfølgende år i takt med konjunkturudviklingen. Hvorledes ønsker regeringen at mindske udgifterne, hvis ledigheden ikke falder som forudsat i regeringens økonomiske plan? Der ønskes en besvarelse under forudsætning af uændret ledighed og under forudsætning af, at ledigheden kun reduceres med halvdelen af det forventede frem til år 2000.

Svar:

I »Ny kurs mod bedre tider« s. 26 står: »Udgifterne aftrappes gradvist i de efterfølgende år og kan i øvrigt dimensioneres i lyset af konjunkturudviklingen.« (kursiveret skrift tilføjet).

I regeringens oplæg er indbudgetteret, at stigningen i de statslige udgifter bliver aftrappet. Det følger direkte af de provenuvirkninger, som er indbudgetteret i forslagene, jf. tabel 3.1. s. 26 i »Ny kurs mod bedre tider«. Det direkte fald skyldes aftrapningen af underfinansieringen af skattereformen samt den faldende profil i merudgifterne til andre initiativer.

Det er korrekt, at der i de mellemfristede fremskrivninger af de statslige udgifter er indkalkuleret en forbedring af de statslige finan-

ser som følge af forbedrede konjunkturer, men den faldende profil i de statslige merudgifter vil indtræde i alle tilfælde, jf., tabel 3.1. s. 26 i »Ny kurs mod bedre tider«.

Den anførte aftrapning af merudgifterne vil altså finde sted uanset ledighedsniveauet. Der kan efterfølgende ske en justering af aftrapningen i lyset af konjunktursituationen. En sådan ændring af aftrapningen vil indebære nye forslag, som der ikke kan spekuleres om på nuværende tidspunkt.

Det bør understreges, at der ikke tilrettelægges en stigning i statens udgifter i 1994 med henblik på styrke beskæftigelsen gennem en traditionel finanspolitisk ekspansion. Regeringens forslag er – ud over at være tidsbegrænsede – målrettet mod strukturforbedringer og mod at bryde den tillidskrise i den private sektor, som den høje ledighed har medført.

Regeringen vurderer, at den største risiko for statsfinanserne ville være at lade udviklingen fortsætte uændret. I den situation kan frygten for fallit og ledighed holde det private initiativ tilbage og dermed yderligere udskyde en økonomisk opgang. Dertil kommer en klar risiko for, at dele af den høje konjunkturledighed udvikler sig til yderligere stigninger i den strukturelle ledighed, hvis konjunkturtilbage-slaget fortsat trækker ud.

De offentlige finanser er meget følsomme over for ledighedens størrelse. For hver gang arbejdsløsheden stiger eller falder med 1 procent af arbejdsstyrken som følge af ændret vækst i den private sektor, da forringes eller forbedres de offentlige finanser med over 10 mia. kr. eller 1-1,5 pct. af BNP.

Den private sektor har i disse år et meget stort opsparringsoverskud på ca. 70 mia. kr. årligt. Det er midler af en helt anden størrelsesorden end de midler, der gennem ændringer af finanspolitikken kan igangsætte ny aktivitet, jf. at »Ny kurs mod bedre tider« indebærer en midlertidig underfinansiering på ca. 12 mia. kr. i 1994. Men for at aktivere det store private opsparringsoverskud er det nødvendigt med større tillid i den private sektor.

I den sammenhæng er det regeringens vurdering, at frygten for ledigheden må dæmpes. Da kan igangsættes en ny og positiv udvikling, der bæres af vækst i den private sektor og løbende forbedrer statsfinanserne.